

ning, at ethvert andet Ministerium med hele Folkets Tilslutning vil kunne gennemføre en Forsvarsplan der passer med vore Forhold, og som passer for de Krav, som Fædrelandet stiller til os. Og staar der om Hans Maestret Kongen et Ministerium, som Folket ser hen til med Tillid, saa kan det frit sende en ny Opfordring om Forsvarsadresse ud i Folket, og jeg tror fuldt ud at kunne forstikke, at dette i Stedet for at møde med 100,000 Underskrifter vil møde med Hundreder af Tusinder, Jeg paaستاar, at de, der have underskrevet Forsvarsadressen, særlig høre til Embedsstanden og de andre mere begunstigeede Klasser af Samfundet, men at det ikke er dem, der særlig repræsenterer Fædrelandskjærligheden og Loyaliteten. Ganske vist kan der fra venstre Side høres Partiraab, der lyde paa intet Forsvar, men de ville falde bort, naar Sagen en Gang kommer til at ligge praktisk for. Det maa erindres, at om end Høires Samfundsklasse ubetinget er bejælet af Følelser for Fædrelandets Storhed, for Nationalitetens Betydning og for Alt, hvad der hører til Statens Udvikling, dette skal villig indrømmes, ere de dog ikke Bærere af den dybeste Fædrelandskjærlighed i den Grad som den store Landbobefolkning og Byernes mindre bemidlede Borgerstanden, de ere ikke i den Grad som disse og Almuen Bærere af Traditionen, Bærere af Kjærligheden til Fædrelandet og til detses Kongehus, aldeles ikke; hvilket Land, vi saa se hen til, hvor uforudsete Begivenheder, Revolution eller fremmed Erobring have forstyrret de naturlige Forhold, ere de Første, der falde fra, de højere stillede Klasser, medens de, der holde ud i Kampen, ere Bønderne, de mindre Borgere, de have jo kun det Hjem, der findes i deres Land, og kun det ene Sprog, som de have lært af deres Moder, det have de at tabe, derfor kæmpe de, bevarende Slægtled efter Slægtled Traditionen, Kjærligheden til Sproget, til Nationen og det gamle Dynasti. Det er det, vi finde den sande og den varige Fædrelandskjærlighed, de fordrer ubetinget, naar de kommer til at virke, som det sig egner et frit Folk, som Udslag af deres lykkelige Tilstand, Forsvarsvæsenets Ordning, men de tage ikke imod saadanne Fraiser som dem. Ministeriet kommer med til os, naar det siger: Christiansborg Slot er brændt, byg Befæstningsværker og I skulle blive lykkelige Næi, de siger: Vi ønske at leve lykkelige i Landet, og i Kraft deraf ville vi gjøre, hvad vi finde tjenligst for Fædrelandets Værn til dets Selvstændighed saa vel indadtil som udadtil. Jeg tror derfor, at naar

man overser enkelte mindre helbige Udtryk i Adressen, maa dog Alle kunne slutte sig sammen om den, ikke alene som et Udtryk lige overfor Kongen af vort Ønske om at komme ind i regelmæssige Tilstande men tilige som en alvorlig Udtalelse om, at det er vor fulde Overbevisning, at det umulig kan ske under det nuværende Ministerium. Jeg tror, at dette er en Udtalelse, der passer for alle Partier, saa at de kunne slutte sig om den, og jeg tillader mig derfor at opfordre Alle til at slutte sig til den.

Formanden (Berg): Den ærede Taler brugte det Udtryk, at Ministeriet med velberaad Hu søgte at fremfalde en Tilstand, hvorved provisoriske Finantslove bleve nødvendige. Saaledes er det blevet opfattet herfra. Hvis dette er den rigtige Opfattelse, vil det ærede Medlem se, at dette Udtryk „med velberaad Hu“ ikke kan passere.

Bluhme: Ja, jeg har udtalt aldeles ubetinget, at Ministeriet ved hele sin Stilling har tilkjendegivet, at det fordrer af sit Parti, at det skal fremfalde saadanne Tilstande, at regelmæssige Finantslove ikke kunne tilveiebringes.

Formanden (Berg): Ja, denne Udtalelse er ikke berettiget.

C. B. Nyholm: Det var en Fortællelse, naar jeg før yttrede, at det skulde være anerkjendt i denne Adresse, at begge Thing ere fuldt ud ligeberettigede. Hvad jeg sigtede til i min Udtalelse, vare de Ord i Adressen: „Med en Regjering, der har Villie og Evne til at samarbejde med Nigsdagen . . . er Folkethinget villigt til at forhandle“, og hvad jeg vilde fremhæve herved, var, at her er nævnet Nigsdagen, altsaa baade Landstinget og Folkethinget, uden at ensidig det ene Thing er fremhævet fremfor det andet. Forrigt vil jeg, da jeg har Ordet, udtale min Beklagelse af de Ord, vi hørte af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen). Hvis denne Adresse bliver læst paa denne Maade, og paa denne efter min Mening fuldstændig uberettigede Maade af ham og hans Meningsfæller, ja, saa frygter jeg for, at Adressen i Stedet for at blive en Bro imellem Partierne, vil blive en ny Brand, der indkastes imellem dem.

Bajer: Siden dette Forslag til en Adresse nu en Gang er kommet frem, kan jeg kun ønske, at det maa blive vedtaget med saa mange Stemmer for og saa faa Stemmer imod som muligt, men jeg kan ikke nægte,